

AMAIERA

Lirio ederra, zeu izan zaite
ainbat gozoren artian, errezaue dabenen anparua
orain da denpora guztian.

Esan dogu, merezi dabela puska oneik be, jaso ta zaintzea.

AITA ONAINDIA

IZKIRIMIRIAK**ITURRIGORRIKO SANKRISTAUA**

Gizon melarra zan; txikia baiña bizkorra eta berakata lez piña. Beti arin-aranga. Bein eldu jako mutiko muki zu bat beretzako enkargu bategaz. Sankristauak Anton Potxoto eban gaitz-izena eta mutillak jakin ez. Gerturatu jako onelan esanez:

—Entzun, Anton Potxo.

Asarratu da sankristaua eta asarre bizian diñotso:

—Nor naiz ni?

—Anton Potxo.

Sankristauak abotsa gogorrago:

—Nor naiz ni?

Mutilla izaturik eta apal:

—Don Anton Potxo.

Gizonak zeruraiño abotsa jasoaz:

—Baiña, nor naiz ni...?

—Señor Don Anton Potxo.

Emon eutson belarrondokoakin gortu eutson mutikoari belarria betirako.

—Ez dakizu Anton Potxo gaitz-izena dala?

—Ez, jauna, gaitz-izena Txilbristo dozu.

* * *

LOS RIOS MISIORAKO ESKABIDEA

Ondarrun gertatua, uste dot.

Misiolarien eguna ospatzen eben elizean eta abadeak aldaratik:

—Gaurko eskabidea Los Rios'erako izango da.

Koru-azpiko arrantzale batek bestiari:

—Onexeri bai gustora emango deusak milla pezeta-koa, ia ibaiak bein betirako garbitzen dabezen.

MOZKORTU ALA ZER?

Jakiña da, zenbat eta negozio geiago, ainbat eta artu-emon geiago. Bazkaria emen, bazkaria an, aparia bes-tean, Pototo leporaiño dabil. Lengo gabaz basoari eragin eutson neurritik kanpora eta apur bat naastu zan gauza guztiak biñaka ikusi arte:

—Au dok ederra, au, mundu osoa biñaka dabil bikiak bezela...!

* * *

Ertzaiñak geldi! esan deutsoe eta salakuntza egin.

—Mozkortuta kotxea erabiltzea arriskua da gizartera-ko. Illabete preso —diñotso Oto juezak Pototo'ri:

—Ni ez nengoan mozkortuta.

—Ezetz?

—Ez, jauna.

—Zer zeunkan ba?

—Ardau geiegi eranda; besterik, ez.

—Besterik ez?

—Ez, jauna.

—Orduan, giltzapean illebete egin orde, ogeita amar egun egingo dozuz. Besterik, ez.

ARRINDA'TAR ANES